Raad van State

200708360/1.
Datum uitspraak: 21 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/42808 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 23 november 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 november 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 november 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Aan het besluit van 12 november 2007 is ten grondslag gelegd dat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling van de vreemdeling vordert, omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat deze zich aan zijn uitzetting zal onttrekken nu hij, voor zover thans van belang, niet over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 beschikt en zich niet aan zijn vertrektermijn heeft gehouden.

2.2. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat bovenvermelde gronden in combinatie met de niet door hem bestreden omstandigheden van de vreemdeling onvoldoende grondslag bieden voor de conclusie dat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling van de vreemdeling vordert en dat het feitencomplex in dit geval onvoldoende aanleiding geeft dat hij zich aan zijn uitzetting zou onttrekken. Volgens de staatssecretaris heeft de rechtbank aldus haar eigen oordeel in de plaats van dat van hem gesteld. Voorts heeft zij miskend dat hij de ongewenstverklaring van de vreemdeling en het in dit verband aan deze tegengeworpen artikel 1 (F) van het Vluchtelingenverdrag kon betrekken in de door hem te maken belangenafweging, aldus de staatssecretaris.

2.2.1. Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) staat voor de rechtbank ter beoordeling of toepassing van de vrijheidsontnemende maatregel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

De rechtbank heeft zich ten onrechte daartoe niet beperkt, doch haar eigen oordeel voor dat van de tot dat oordeel bevoegde staatssecretaris in de plaats gesteld.

Voorts heeft de rechtbank niet onderkend dat de staatssecretaris de omstandigheden dat de vreemdeling ongewenst is verklaard en het in dit

verband aan hem tegengeworpen artikel 1 (F) van het Vluchtelingenverdrag kon betrekken in de door hem te maken belangenafweging.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.4. Het betoog van de vreemdeling dat geen zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn bestaat, omdat vreemdelingen met de Afghaanse nationaliteit en een EU-document niet meer naar Afghanistan worden uitgezet, faalt. Naar de staatssecretaris ter zitting van de rechtbank onweersproken heeft gesteld, hebben in oktober 2007 uitzettingen naar Afghanistan plaatsgevonden. Onder die omstandigheden kan niet worden gezegd dat zicht op uitzetting ontbreekt.

2.5. Zoals de Afdeling eerder in de uitspraak van 4 juli 2003 in zaak nr. 200303002/1 (JV 2003/368) heeft overwogen, wordt een beroep op de bescherming van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) beoordeeld in het kader van een eventuele aanvraag om een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Aangezien de aangevallen uitspraak niet het beroep tegen een besluit op een dergelijke aanvraag betreft, kan het betoog van de vreemdeling ter zake van artikel 3 van het EVRM niet leiden tot het ermee beoogde doel. Het betoog faalt.

2.6. Voorts heeft de vreemdeling aangevoerd dat de staatssecretaris had behoren te volstaan met een lichter middel, zoals het opleggen van een meldplicht. Hij heeft daartoe gesteld, dat hij geruime tijd rechtmatig in Nederland heeft verbleven, dat hij sinds lange tijd een vaste baan heeft, dat zijn vrouw en drie kleine kinderen op het adres verblijven waar hij is aangetroffen en van hem afhankelijk zijn voor zorg en onderhoud.

2.6.1. De vreemdeling heeft de aan de maatregel van bewaring ten grondslag gelegde gronden niet bestreden. Gelet hierop alsmede op de omstandigheid dat de vreemdeling ongewenst is verklaard en hem in dit verband artikel 1 (F) van het Vluchtelingenverdrag is tegengeworpen, geven de door hem gestelde omstandigheden geen aanleiding voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet met een lichter middel dan bewaring kon worden volstaan. De staatssecretaris heeft het risico dat de vreemdeling zich niet meer zou melden, zodra zijn uitzetting in zicht kwam, niet hoeven aanvaarden. De beroepsgrond faalt.

2.7. Gelet op het vorenoverwogene, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 12 november 2007 ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;
II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 23 november 2007 in zaak nr. 07/42808;
III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

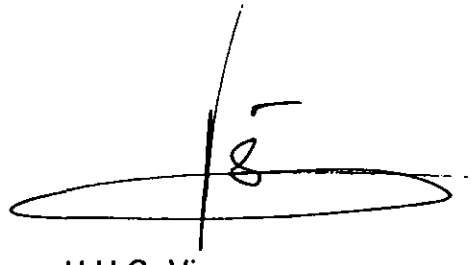
w.g. Lubberdink
voorzitter

w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 januari 2008

395.
Verzonden: 21 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

POLITIE

- Hollands-Midden

Postadres Postbus 4240
2350CE LEIDERDORP

Regio Hollands-Midden
Korpsonderdeel 16 Vreemdelingenzaken
Behandeld door .....
Telefoon 0172 - 52 14 44
Fax 0172 - 52 14 39
V-nummer / Zaak / Zaak - 12/11/2007
Datum 12/11/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

J. Stolk ....., hoofdinspecteur van het regionaal politiekorps Hollands-Midden,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, let met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Afganistan
Nationaliteit(en)	: Afgaanse, Afgaanse
Geslacht	: mannelijk

IND-lokatie:	950020.400	
Dossiernr:		
Uiterlijk ontvangstdatum:		
Briefnr:		
IND ontvangst datum:	13 NOV. 2007	
Registratie in INDIS	naam mdw:	
	datum:	unit:
Invoer-controle	naam mdw:	
	datum:	unit:

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Gouda
Datum	: 12/11/2007
Tijd	: 22:35 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de hoofdinspecteur,
J. Stolk

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

+31786391547

Rechtbank 's-Gravenhage

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Postadres: Postbus 7003, 3300 GC Dordrecht

Bezoekadres
Stiengoversloot 38
3311 PP Dordrecht
Telefoon (078) 6 391 391
Fax (078) 6 391 544
Rabobank: 18.23.25.817
t.n.v. DS 538
Arrondissement Dordrecht

[X] **AANTEKENEN**
[ ] **PER FAX** ((070) 779 45 45)

De Staatssecretaris van Justitie, n/d
Procesvertegenwoordiging IND
Postbus 30120
2500 GC 's-Gravenhage

Onderdeel	Bewaringszaken (11)
Contactpersoon	mevr H. El Hajouti
Doorkiesnummer(s)	(078) 639 14 94
Faxnummer afdeling	(078) 639 15 47
Datum	23 november 2007
Ons kenmerk	procedurenummer 07 / 42808 VRONTN RAA K3 D.VA casusnummer
Uw kenmerk	9510.08.4010
Bijlage(n)	
Onderwerp	het beroep van V-nummer

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Geachte heer/mevrouw,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak waarbij op het beroep is beslist.

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open. Indien u daarvan gebruik wenst te maken, dient u binnen de in de uitspraak genoemde termijn een beroepschrift en een kopie van bijgaande uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag (zie voor meer informatie hierover www.raadvanstate.nl).
In het beroepschrift vermeldt u waarom u de uitspraak niet juist vindt.

Hoogachtend,

griffier

RW515

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 07/42808, V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

, eiser,
gemachtigde: mr. M. Berg, advocaat te Amsterdam,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage, verweerder,
gemachtigde: mr. J. den Haan, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 13 november 2007 is de rechtbank, door middel van een namens eiser ingediend beroepschrift, ervan in kennis gesteld dat verweerder eiser op 12 november 2007 in bewaring heeft gesteld.

1.2. De zaak is op 23 november 2007 behandeld ter zitting van een enkelvoudige kamer.
Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde.
Verweerder is verschenen bij gemachtigde.
Voorts is ter zitting verschenen Z. Koops-Saber, tolk in het Dari.

2. Overwegingen

2.1. Krachtens artikel 94, vierde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de onderwerpelijke vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. Gelet op het bepaalde in artikel 94, eerste lid, laatste volzin, van de Vw 2000 staat tevens ter beoordeling of er aanleiding is eiser schadevergoeding toe te kennen.

2.2. De rechtbank acht het beroep gegrond en komt daartoe op grond van de navolgende overwegingen.

Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kan de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft, indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert, met het oog op uitzetting, in bewaring worden gesteld.

Verweerder heeft aan de maatregel van bewaring ten grondslag gelegd dat eiser niet beschikt over een identiteitsdocument in de zin van artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit, zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn en eerder niet rechtmatig in Nederland heeft verbleven.

Eiser meent dat de voornoemde gronden van de maatregel van bewaring onterecht aan de maatregel van bewaring ten grondslag zijn gelegd daar eiser gedurende lange tijd rechtmatig verblijf had in Nederland en wel beschikte over een verblijfsdocument, maar dat hem dat door verweerder is afgenomen. Voorts heeft eiser aangevoerd dat er geen redenen zijn voor het oordeel dat hij zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. Hij heeft een vrouw en meerdere kleine kinderen in Nederland, die allen op het adres wonen waar eiser is aangetroffen en die van hem afhankelijk zijn. Hij heeft twee banen in Nederland en het gehele gezin staat ingeschreven op het adres waar eiser is aangetroffen.

Naar aanleiding van de voornoemde stellingen van eiser is ter zitting gebleken dat de gronden dat eiser zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn en eerder niet rechtmatig in Nederland heeft verbleven, zodanig met elkaar verweven zijn dat deze niet als twee zelfstandige gronden gezien kunnen worden. Derhalve resteren de gronden dat eiser niet beschikte over het vereiste identiteitsdocument en zich niet gehouden heeft aan de vertrektermijn. De rechtbank is met verweerder van mening dat deze gronden blijven staan. Voorts heeft verweerder ter zitting verklaard dat de ongewenstverklaring van eiser niet aan de maatregel van bewaring ten grondslag ligt.

De rechtbank oordeelt dat de voornoemde twee gronden in combinatie met de omstandigheden van eiser in het specifieke geval onvoldoende grondslag bieden voor de conclusie dat het belang van de openbare orde vordert dat eiser in bewaring verblijft. Het feitencomplex in de zaak van eiser geeft onvoldoende aanleiding om te oordelen dat eiser zich aan uitzetting zou onttrekken. De door eiser in dit kader aangevoerde feiten zijn als zodanig door verweerder ook niet betwist. Eiser heeft geruime tijd rechtmatig in Nederland verbleven, heeft sinds lange tijd een vaste baan en onderhoudt zijn vrouw en drie kleine kinderen. Het gehele gezin verblijft op het adres waar eiser is aangetroffen en is afhankelijk van hem voor zorg en onderhoud.

Derhalve dient de bewaring te worden opgeheven.

2.3. Voorts acht de rechtbank voldoende gronden aanwezig om een schadevergoeding toe te kennen vanaf 12 november 2007, zijnde de datum van inbewaringstelling, naar de normbedragen van € 95,00 per dag detentie in een politiecel en € 70,00 per dag detentie in een huis van bewaring. Eiser heeft sinds de inbewaringstelling drie dagen in een politiecel en zeven dagen in een huis van bewaring doorgebracht, derhalve heeft hij recht op een bedrag ad € 775,-

2.4. Gelet op het voorgaande ziet de rechtbank aanleiding om verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, de Algemene wet bestuursrecht te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van dit beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.
De kosten in verband met de door een derde beroepsmatig verleende bijstand zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644 (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 322,- en wegingsfactor 1).

De rechtbank is niet gebleken dat eiser nog andere kosten heeft moeten maken die op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor vergoeding in aanmerking komen. Omdat aan eiseres ter zake van dit geschil een toevoeging is verleend, dient voormeld bedrag aan proceskosten aan de griffier van de rechtbank te worden betaald.

2.5. Gezien het voorgaande beslist de rechtbank als volgt.

3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt de onmiddellijke opheffing van de maatregel tot vrijheidsontneming;
- wijst het verzoek om schadevergoeding toe en kent aan eiser een schadevergoeding toe, groot € 775,- ten laste van de Staat der Nederlanden, te betalen door de griffier van de rechtbank;
- veroordeelt verweerder voorts in de proceskosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, welke kosten worden begroot op € 644,- ter zake van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- wijst de Staat aan als de rechtspersoon die voormelde proceskosten aan de griffier van de rechtbank moet vergoeden.

Aldus gegeven door mr. G.B. Raaphorst, rechter, en door deze en mr. F.A.L.M. van Daal, griffier, ondertekend.

De griffier, De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 23 november 2007

Afschrift verzonden op: 23 NOV. 2007

Justitie Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
30 NOV 2007
ZAAKNR. 200708360
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift 536V-A

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
van 23 november 2007
met kenmerk AWB 07/42808
Inzake:

met kenmerk 9510.08.4010
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. M. Berg
advocaat te Amsterdam

Proces
Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

Mr. J. den Haan
070 779 7172

Justitie

1. Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht, van 23 november 2007, verzonden op diezelfde datum, met kenmerk AWB 07/42808, in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 12 november 2007 gegrond heeft verklaard, de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel heeft bevolen en verweerder een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden heeft toegekend ten bedrage van € 775,-- (*productie 1*).

2. Achtergronden

Bij besluit van 12 november 2007 is verweerder krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd.

Bij uitspraak van 23 november 2007, met kenmerk AWB 07/42808, heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard en verweerder een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden toegekend ten bedrage van € 775,--.

3. Standpunt Staatssecretaris van Justitie

3.1. De Staatssecretaris van Justitie heeft een grief tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grief 1

3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.2 op pagina 2 van de uitspraak het volgende:

> "De rechtbank oordeelt dat de voornoemde gronden in combinatie met de omstandigheden van eiser in het specifieke geval onvoldoende grondslag bieden voor de conclusie dat het belang van de openbare orde vordert dat eiser in bewaring verblijft. Het feitencomplex in de zaak van eiser geeft onvoldoende aanleiding om te oordelen dat eiser zich aan zijn uitzetting zou ontrekken. De door eiser in dit kader naar voren gebrachte feiten zijn als zodanig niet door verweerder betwist. Eiser heeft geruime tijd rechtmatig in Nederland verbleven, heeft sinds lange tijd een vaste baan en onderhoudt zijn vrouw en drie kleine kinderen. Het gehele gezin verblijft op het adres waar eiser is aangetroffen en is afhankelijk van hem voor zorg en onderhoud."

Toelichting

3.3. De Staatssecretaris stelt voorop dat de aan de inbewaringstelling ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden door verweerder niet dan wel niet afdoende zijn bestreden. De rechtbank onderkent dat de gronden van de maatregel juist zijn.

3.4. De rechtbank heeft daarentegen, in weerwil van de in vorenstaande conclusie gebruikte bewoordingen, nagelaten het oordeel van de Staatssecretaris met de vereiste terughoudendheid te toetsen. De rechtbank heeft zijn oordeel ten onrechte in de plaats van dat van de Staatssecretaris gesteld.

3.5. Voorts wijst de Staatssecretaris op het volgende. De rechtbank heeft terecht overwogen dat de Staatssecretaris de ongewenstverklaring van verweerder niet aan de maatregel ten grondslag heeft gelegd. Dit laat echter onverlet dat de Staatssecretaris de ongewenstverklaring van verweerder en de omstandigheid dat verweerder zijn verblijfsstatus is ontnomen omdat aan hem artikel 1F Vluchtelingenverdrag wordt tegengeworpen, kon betrekken bij de afweging van alle betrokken belangen. Dit heeft de rechtbank kennelijk miskend, nu zij deze omstandigheden niet bij haar oordeel heeft betrokken in het kader de belangenafweging van de Staatssecretaris.

3.6. Vorenstaande klemt te meer nu de ongewenstverklaring dient te worden aangemerkt als een gegeven, dat blijkens het beleid reeds leidt tot de noodzaak tot inbewaringstelling.

Zie:
- *AbRS 25 januari 2002, nr. 200106336/1, JV 2002/129*

3.7. De door de rechtbank aangevoerde feiten en omstandigheden – welke op zichzelf genomen niet zijn bestreden- laten echter onverlet dat de ongewenstverklaring van verweerder meebrengt dat het door hem verrichten van arbeid in loondienst strijdig zou zijn met de bepalingen van de Wet Arbeid Vreemdelingen, dat de aan hem verleende verblijfsvergunning met terugwerkende kracht is ingetrokken en dat de verblijfsvergunningen van zijn gezinsleden eveneens zijn ingetrokken. Hoewel de feiten en omstandigheden op zichzelf niet zijn bestreden, kan gezien de ongewenstverklaring van verweerder, aan deze feiten en omstandigheden niet die betekenis worden gegeven die de rechtbank daaraan heeft toegekend.

3.8. Gelet op het vorenstaande is in hetgeen verweerder heeft aangevoerd geen grond gelegen voor het oordeel dat de Staatssecretaris niet tot de inbewaringstelling van eiser heeft kunnen overgaan. De Staatssecretaris hoeft niet het risico te aanvaarden dat verweerder zich aan de uitzetting zal onttrekken. De rechtbank heeft dit alles miskend.

3.9. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.3, 2.4 en 2.5 en de beslissing van de uitspraak. Gegrond bevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. *Conclusie*

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris van Justitie verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

's-Gravenhage, 29 november 2007

Gemachtigde

mr. J. den Haan
procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070 – 779 7172
telefax 070 – 779 5509

Justitie

1. Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht, van 23 november 2007, verzonden op diezelfde datum, met kenmerk AWB 07/42808, in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 12 november 2007 gegrond heeft verklaard, de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel heeft bevolen en verweerder een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden heeft toegekend ten bedrage van € 775,-- (*productie 1*).

2. Achtergronden

Bij besluit van 12 november 2007 is verweerder krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd.

Bij uitspraak van 23 november 2007, met kenmerk AWB 07/42808, heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard en verweerder een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden toegekend ten bedrage van € 775,--.

3. Standpunt Staatssecretaris van Justitie

3.1. De Staatssecretaris van Justitie heeft een grief tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grief 1

3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.2 op pagina 2 van de uitspraak het volgende:

> "De rechtbank oordeelt dat de voornoemde gronden in combinatie met de omstandigheden van eiser in het specifieke geval onvoldoende grondslag bieden voor de conclusie dat het belang van de openbare orde vordert dat eiser in bewaring verblijft. Het feitencomplex in de zaak van eiser geeft onvoldoende aanleiding om te oordelen dat eiser zich aan zijn uitzetting zou onttrekken. De door eiser in dit kader naar voren gebrachte feiten zijn als zodanig niet door verweerder betwist. Eiser heeft geruime tijd rechtmatig in Nederland verbleven, heeft sinds lange tijd een vaste baan en onderhoudt zijn vrouw en drie kleine kinderen. Het gehele gezin verblijft op het adres waar eiser is aangetroffen en is afhankelijk van hem voor zorg en onderhoud."

Toelichting

3.3. De Staatssecretaris stelt voorop dat de aan de inbewaringstelling ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden door verweerder niet dan wel niet afdoende zijn bestreden.

3.4. De Staatssecretaris stelt zich allereerst op het standpunt dat de rechtbank, in weerwil van de in vorenstaande conclusie gebruikte bewoordingen, heeft nagelaten het oordeel van de Staatssecretaris met de vereiste terughoudendheid te toetsen. De rechtbank heeft zijn oordeel ten onrechte in de plaats van dat van de Staatssecretaris gesteld.

3.5. Voorts wijst de Staatssecretaris op het volgende. De rechtbank heeft terecht overwogen dat de Staatssecretaris de ongewenstverklaring van verweerder niet aan de maatregel ten grondslag is gelegd. Dit laat echter onverlet dat de Staatssecretaris de ongewenstverklaring van verweerder en de omstandigheid dat verweerder zijn verblijfsstatus is ontnomen omdat aan hem artikel 1F Vluchtelingenverdrag wordt tegengeworpen, kon betrekken bij de afweging van alle betrokken belangen. Dit heeft de rechtbank miskend.

3.6. Voorts heeft de rechtbank miskend dat de ongewenstverklaring dient te worden aangemerkt als een gegeven, dat blijkens het beleid reeds leidt tot de noodzaak tot inbewaringstelling.

Zie:

- *AbRS 25 januari 2002, nr. 200106336/1, JV 2002/129*

3.7. Gelet op het vorenstaande is in hetgeen verweerder heeft aangevoerd geen grond gelegen voor het oordeel dat de Staatssecretaris niet tot de inbewaringstelling van eiser heeft kunnen overgaan. De Staatssecretaris hoeft niet het risico te aanvaarden dat verweerder zich aan de uitzetting zal onttrekken. De rechtbank heeft dit alles miskend.

3.8. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.3, 2.4 en 2.5 en de beslissing van de uitspraak. Gegrond bevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. **Conclusie**

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris van Justitie verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

's-Gravenhage, 29 november 2007

Gemachtigde

mr. J. den Haan
procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070 - 779 7172
telefax 070 - 779 5509